

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Adalet Bakanı Akın GÜRLEK tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.
24.04.2026

İbrahim AKIN
İzmir milletvekili

İzmir (Şakran) Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulan Tuğçenur Özbay, hapisane idaresinin yaklaşık 5 ay önce başlattığı "tutuklu kimlik kartı" taşıma dayatmasını reddettiği için 29 Ocak 2026 tarihinden bu yana süresiz açlık grevindedir.

Mevzuata göre kimlik taşımama halinin karşılığı disiplin kapsamında yalnızca "kınama" cezası iken; Şakran Ceza İnfaz Kurumu idaresi bu durumu idari bir prosedür olmaktan çıkararak sistematik bir hak gaspı ve ağır tecrit aracına dönüştürmüştür. Kimlik kartını kabul etmeyen mahpusların koğuş dışına çıkması engellenmekte; savunma, sağlık, aile ile haberleşme gibi en temel hakları fiilen ortadan kaldırılmaktadır. Tuğçenur Özbay'ın vasisi Emir Karakum rağmen bu dayatma gerekçe gösterilerek 5 aydır mahpusla görüştürülmemektedir.

56 kilo ile açlık grevine başlayan Özbay, halihazırda 45 kiloya düşmüş olup ağız içinde yaralar ve ciddi sağlık sorunları baş göstermiştir. Sadece 2026 yılı Mart ayı içerisinde yaşanan uygulamalar, idarenin keyfiyetini ve hukuku araçsallaştıran yaklaşımını gözler önüne sermektedir. Mahpusların haftalık 10 dakikalık telefon görüşmeleri (4, 11, 18 ve 25 Mart tarihlerinde) kimlik dayatması gerekçesiyle engellenmiştir. Bayramlar ve Adalet Bakanlığı tarafından tanınan özel açık görüş hakları kullandırılmamıştır. Vasisi ile 13 Mart'taki rutin görüşü de aynı sebeple yasaklanmıştır.

Özbay, 5 Mart 2026 tarihinde Aliğa 6. ASCM'de (2024/198 Esas) görülecek duruşmasına gitmek üzere koğuştan çıkarılmış, ancak kurumdan satın aldığı dergiyi yanına alması bahane edilerek mahkemeye sevki engellenmiş ve zorla, sürüklenerek koğuşuna geri götürülmüştür.

17 Mart'ta gelen üç mektup "kısmen/tamamen sakıncalı" bulunarak sansürlenmiştir. Yine aynı koğuşta bulunan Güzin Tolga'ya Adana F Tipi Ceza İnfaz Kurumu'ndan gönderilen ve denetimden geçen mektup, Şakran'da 25 Mart'ta sansürlü teslim edilmiştir. Mahpusların ayda bir kez olan kargo postalama hakkı, Mart ayında "personel yetersizliği" öne sürülerek keyfi biçimde ertelenmiş ve sosyal bağ kurma pratikleri zedelenmiştir. Yine hapisanedeki hak gasplarını işleyen ulusal basındaki haberlerin sansürlendiği, mahpuslara ulaştırılmadığı bilgisi de mevcuttur.

Bu bağlamda;

1. Mevzuatta (CGTİHK Md. 39) tutuklu/hükümlülerin kurum kimliği taşınamamasının karşılığı yalnızca tutanak tutulup “kınama” cezası verilmesi iken, İzmir Şakran Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu idaresinin haberleşme, iletişim, ziyaret ve mahkemeye katılım haklarını tamamen ortadan kaldıran bu uygulaması hangi hukuki gerekçeye dayanmaktadır? Bakanlığınızın bu fiili tecrit uygulamasından haberi var mıdır?
2. Tuğçenur Özbay, 29 Ocak 2026 tarihinden bu yana süresiz açlık grevinde olup kritik bir aşamaya (45 kilo ve fiziksel yaralar) gelmiştir. Bakanlığınız mahpusun haklı taleplerine ilişkin Bakanlığınız İzmir Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu’nun keyfi uygulamalarına ilişkin bir şey yapacak mıdır?
3. Vasi Emir Karakum’un, resmi görüşçü olmasına rağmen mahpus Özbay ile 5 aydır görüştürülmemesinin yasal dayanağı nedir? Kurum idaresi hakkında “görevi kötüye kullanma” suçlamasıyla başlatılmış idari veya adli bir soruşturma mevcut mudur?
4. 5 Mart 2026 tarihinde, açlık grevinde olan bir mahpusun kurum kantininden aldığı dergiyi yanına alması bahane edilerek Aliğa 6. ASCM’deki duruşmasına katılmasının engellenmesi, adil yargılanma ve savunma hakkının açık bir gaspı değil midir? Mahpusun zorla koğuşuna sürüklenmesi iddialarına ilişkin kamera kayıtları incelenmiş midir?
5. Başka hapishanelerden (örneğin Adana F Tipi) “sakıncalı bulunmadan” geçen mektupların Şakran Ceza İnfaz Kurumu tarafından sansürlenmesi; yine hapishanedeki hak gasplarını işleyen ulusal basındaki haberlerin mahpuslara yasaklanması hangi sebebe istinaden yapılmaktadır?
6. Hapishanelerde temel sosyal haklardan biri olan kargo gönderiminin “personel yetersizliği” bahanesiyle ötelenmesi, mahpusları dış dünyadan izole etmektedir. Bu idari zafiyeti gidermek için bir adım atılacak mıdır?
7. Cezaevlerini birer infaz kurumu olmaktan çıkarıp, “kimlik dayatması” üzerinden psikolojik tahribat ve tecrit merkezlerine dönüştüren bu uygulamaların ülke genelinde sonlandırılması için hukuka uygun, insan onurunu merkeze alan bir düzenlemeye gidilecek midir?